

LEGUCHNO (12) *av*

leguchno (12), [**lekuchno**].

e oraz o jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Intens. od „lekkó”:

1. *Nieznacznie, słabo, nie używając siły; ostrożnie, bez zbytecznego ruchu (11)* : A tak Iozeff z Nikodemem/ leguchno ciało iego [Jezusa] náfwiétfífé/ z wielką wóżliwością ípuścili *OpecŻyw* [155]; Ma [baba] leguchno nogę którą íe dziecię poczęło rodzić: zafię w matkę wépcznąć. *FalZiół* V 21c; potym wítawízy chodzić leguchno po gmachu albo po wíchodzie nagorę j na dół ítępuiącz *FalZiół* V 20a, V 20c, 21b, d, 22d, 23b, 25v.

a. *O lekarstwach: słabo działając (2)* : Też proch Trłyczy/ íthrochą prochu cinamonowego [...] leguchno purguie flegmę s człowieka. *FalZiół* I 31b, I 9a.

2. *Powoli (1)* : Poglądáy nábożná dúfío/ íakó leguchno íjdzie [Pan Jezus] chodem ípratzowany *OpecŻyw* 49.

3. [*Po cichu, dyskretnie*: A straż niema ludzi trwożyć, ale lekuchno do hetmana, gdyby o czym czuli, ma dać znać. *UstWojsk 1561/107.*]

Cf **LEGUCZKO**

BZ